මසුරා හා දානපතියාට උපමාව පපු පෙදසේ සිට ඉහළ පපු පෙදෙස දක්වා යකඩින් වූ පළිහ දෙකක් සතු මිනිසුන් දෙදෙනෙකුගේ උපමාව මෙනි.

අබූ හුරෙය්රා -රළියල්ලාහු අන්හු- තුමා විසින් වාර්තා කරන ලදී. මෙය මර්ෆූඃ ගණයට අයත් හදීසයකි. "මසුරා හා දානපතියාට උපමාව පපු පෙදසේ සිට ඉහළ පපු පෙදෙස දක්වා යකඩින් වූ
පළිහ දෙකක් සතු මිනිසුන් දෙදෙනෙකුගේ උපමාව මෙනි. වියදම් කරන්නා තම ඇගිලි පවා ආවරණය
වන තරමට තම සම මුළුමණින්ම ආවරණය වන අයුරින් මිස වියදම් නොකරයි. ඉන් ඇතිවන්නා වූ (භෞතික) බලපෑම නොසළකා හරියි. නමුත් මසුරා වනාහි, සෑම කොටසක්ම එහි ස්ථානයන්ට එකතු කිරීමෙන් මිස වියදම් නොකරයි. ඔහු විස්තීරණය කිරීමට බලයි. නමුත් විස්තීරණ නොවනු ඇත. [පූර්ව සාධක සහිත හදීසයකි] [බුහාරි හා මුස්ලිම් හි වාර්තා වී ඇත]

නබි -සල්ලල්ලාහු අලය්හි වසල්ලම්- තුමා මසුරා හා දානපතියාට උපමාවක් ගෙන හැර දැක්වූහ. පපුවේ සිට පපුවට ඉහලින් පිහිටි අස්ථි දක්වා ආවරණය කරන ආරක්ෂාව සලසන පළිහ දෙකක් සතු මිනිසුන් දෙදෙනෙකුට වර්ණනා කළහ. ඒ අනුව වියදම් කරන්නා: වියදම් කරන සෑම අවස්ථාවකම ඔහුගේ පසුපසින් ඇද තම පාද සඟවා තම ගමන හා පියවර සඟවන තෙක් වියදම් කරයි. නමුත් මසුරා වනාහි, තම ගෙළට තම අත හිරකරගත් මිනිසෙකු මෙනි. එය පළදින්නට අදහස් කළ සෑම අවස්ථාවකම ගෙලට එකතුවනු ඇත. එහෙයින් එය ජීවත් කරවීම අනිවාර්යය වෙයි.

http://sunnah.global/hadeeth/si/show/5834